

Zaključek prezbiterijske gotike v treh zaključnih stranicah s kamnitim podzidkom s tremi okni, sedaj brez krogovičja in odstrešnim vencem. Ostalo baročno.

Glavni portal iz l. 1660.

V cerkvi kamnit večbarvni vel. oltar kvalitete, prav tako prižnica, oboje že 18. stol. Figuralna skulptura deloma primitivna.

2 zlata str. oltarja pod korom, zelo dobrega bogatega dela. Posebno severni odličen z l. 1663. Atika z angeli, kariatidami, bogato ornamentiko, hrustančevjem, sdajem, mrežo angeljskih glav. Zanimive slike.

Na sev. prizidana kapela, vsa porita s ~~figuralnimi in hrustančastimi štuki~~ figuralnimi in hrustančastimi štuki 2. ol. 17. stol. 2m vis. V oltarju pa odličen poznogotski lesen križani zelo napreden v telesu brez gotike ekspresivne linije. Telo anatomsko primitivno, a izrazito oblikovano, posebno koščene noge. Glava po svoji bradi odmaknjena od gotike, nedvomno v celoti izraz Italiji bližjega razpoloženja. Prepasan je s širokim pasom, ki je na levi strani zavozljan, en del potegnjen med nogami skozi in vihra proti moji levi. V gubah se izraža že paralelizem, torej prehod od gotike baroka k renesansi. Čas ok. 1520 / 30. V župnišču drug križ s križem z relikvijami, iz zač. 18. stol. Korpus iz slo. nove kosti pa starejši renesančen iz 17. stol. a čudovito občuten.

Stele, CXXIV, 10.10.1947, str. 60-61.

Arhiv: Matične knjige od 1753 dalje.

Urbariji: cerkev sv. Križa iz l. 1783, 1795-98.

Več listin, od katerih je važna oporoka Marije Barbare Kurtera,

Zgodovina: Sedanja cerkev je v osnovi srednjeveška, vsaj prezbitenjska je še poznogotska, verjetno iz konca 15. stol. Ladja je bila najbrž

predelana ali celo na novo zidana sredi 17. stol., morda 1660.

(letnica na glavnem portalu). Kapela sv. Križa je bila prizidana

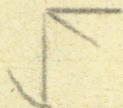
najbrž l. 1682., štukirana pa 1683. L. 1663 je dobila cerkev oltar sv. Jožefa in istočasno ~~najbrž~~ najbrž tudi njegov stranski oltar sv. Treh kraljev. Namesto današnjih oltarjev sv. Jezusovega in Srca Marijinega sta bila nekoč lesena oltarja iz 17. stol., ki pa so ju pred dobrimi 100 leti predali menda nekam proti Trstu in nadomestili s sedanji-
ma. Oporoka Marije Barbare Kortern iz l. 1690. izraža željo, da bi bila ~~pokrajina~~ pokojnica pokopana pred oltarjem Roženvenške Marije, ki je mogel biti le eden od teh dveh, verjetno na evs. Vse kaže, da je ostanek tega oltarja še slika Roženvenške Marije iz 2. ol. 17. stol., shranjena v župnišču. Vel. oltar je delo 18. stol., postavljen l. 1777.

Lega : Cerkev stoji dominantno ~~za~~ na zahodnem delu mesta, ter je obdana na N in W strani z nizkim obzidjem.

Stilistična označba : Cerkev je podolžna stavba s poznogotskim prezbiterijem, baročno ~~ali~~ ladjo in prizidano kapelo sv. Križa na N strani. Stolp oglejskega tipa je na N strani cerkve ob fasadi, tako da raste v njegovem NW oglu.

Opis : Fasada baročna fasada s preprosto profiliranim portalom, ki ga zaključuje 3-kotno čelo ter je datiran z letnico 1660. Na vs. ki strani po l niša, ki ima spodaj trebušasto konzolo. Fasado delijo 4 pilastri. Nad portalom baročno, zgoraj rahlo usločeno okno. V trikotnem čelu, obrobjenim s profiliranimi vidci je okrogla lina. Južna stena ima 1 okno in pod njim novejši portal. Severna stena je brez oken.

PREZBITERIJ je 5/8, poznogotski ter ima pristrešen talni zidec ter v zaključniⁿh stranicah šilasta gotska okna. Zaključna stena ima zgoraj še baročno lunetno okno, v ostenju gotskega okna pa kamnoseški znak:

Na severni strani je ladji prizidana kapela sv. Križa, prezbitერიju pa zakristija.

Zvonik izraste iz NW ogla ladje. Nad pravokotno profiliranim ~~zvonikom~~ vencem ima biforne line, nakar preko strešice preide v oktagon, zaključen s piramidno streho.

Notranjščina : Ladja je podolžen prostor z zrcalnim svodom ter je na S in N strani razširjen z 2 polkrožnima nišama za oltarji. Med njima vodi x na N strani polkrožan slavolok v kapelo sv. Križa. Nad južnim portalom in nad slavolokom kapele sta plitvi, dekorativno poslikani sosvodnici. Na stropu freska sv. Križa - Delneri. Nad Marijinim oltarjem je freska sv. Družine, nad oltarjem ~~sv. J.~~ S. J., pa Marijinega Vnebovzetja. Na eps. slavoloku freska sv. Cirila in Metoda. - Delneri.

Kor sloni na 2 zidanih pilastrih. Na koru gotski vhod v zvonik. Polkrožni zaključek slavlolika sloni na dveh profiliranih kapitelih.

Prezbitერიj : 5/8 prezbitერიj je zdaj baročno banjasto obokan s sosvodnicami. Delneri ga je poslikal. V temenu svoda so angeli s križem, na vsaki strani S in N sosvodnice so 4 evangelisti, v obeh sosvodnicah pa sv. Peter in Pavel. Sosvodnice nad zaključnimi stenami so poslikane le ornamentalno. Na N steni so freske sv. ~~Antona~~ Avgusta , na

V kapeli sv. Križa je strop štukiran, s hrustančasto motiviko, venci trto, sadjem, putti, v oglin so figure angelov. Nad slavolokom je letnica 1683. V medaljonih freske, s v sredini Ecce Homo, nad oltarjem Križev pot, ob slavoloku bi anje, na E strani oljska gora, na W strani kronanje. Na E steni kapela Zalostna Marija pod Kiržem, levo spodaj podpis L. Delneri 1902. V medaljonih slavoloka so naslikana orodja *Kyburga*.
V slavoliku kapela v zidani 2 marmornati plošči z napisom:

Oprema : Vel oltar je nekoliko v prostor pomaknjena arhitektura, ki jo nosita spredaj 2 votla stebra iz črnega marmorja. Prostor med njima je odprta - hlače znaša na črnem dnu. Ta del, ki datira

še iz 1. pol. 18. stol., je verjetno od drugod prinešen. Menza, atika in tabernakel z Bogom Očetom ter kipa sv. Mohorja in Fortunata pas so drugega manj kvalitetnega dela ter na podstavku sv. Mohorja označeni z letnico 1777.

Slika sv. Križa v vel. oltarju beneške smeri konca 17. stol. Pločevinasti svečniki 1. pol. 18. stol.

Stranska oltarja MB in Srca Jezusovega sta istega dela in predstavljata arhitektura 4 stebrov z jonskimi kapiteli, na katerih sloni močna greda z atiko. Zakasneli in togi klasicizem 1. pol. 19. stol.

Oltar sv. Jožefa ob sev. steni je zlatega tipa z reminiscencami beneške smeri z volatnimi krili ter z bogato okrašenimi stebri, v katerih podstavkih so hiše, kjer so stali danes izginuli kipci. Na vrhu sv. Jurij na konju. Izrazita težnja po avtonomnem krašenju. Oltar je datiran 1663. Slika smrti sv. Jožefa je beneško inspirirana 2. pol. 17. stol., v atiki svečnik z vizijo Matere Božje. Razen puttov in sv. Jožefa v vrhu atike ni nobenega kipa. Levo ob oltarju marmorna plošča

ALTARE IN PERPETUUM PRIVILEGI-
GIATUM PRO DEFUNCTIS CONSTAN-
GUIENEIS & AFRINIBUS EX FAMILIA
CERGOLLERNIANA MDCCLXX

Oltar sv. Treh kraljev ob južni steni je stilno in časovno pendant k oltarju sv. Jožefa, le z nekaterimi variacijami v ornamentiki. Slika sv. Treh kraljev je tipična beneška s stebriščno arhitekturo 17. stol. V atiki je slika bega v Egipt - 17. stol.

Prižnica je kvalitetno delo iz intarzirane marmorja z reliefom Marije in kipci 4 cerkev. očetov. Na vrhu angel s trobento 2. pol. 17. stol.

Baročna omarica za sveta olja v prezb. je iz 2. pol. 17. stol.

Krstilni kamen iz 1858.

Klasicističen kropilnik,

Cerkvene klopi 2. pol. 18. stol.

Oltar v kapeli sv. Križa flankiran s stebri je iz konca 17. stol. ~~Menza~~, pod katero je božji grob, zapira lepa kovana mreža iz konca 17. stol.

Križ v oltarju je tipično poznogotsko delo paralelnega stila, nekoliko rustikalno, zač. 16. stol. Popravljen 1796.

Lestene v ladji steklen, sreda 18. stol.

Monšrtanca okrašena s jermenasto ornamentiko s baldahinom na vrhu ter s mrežasto motiviko iz 1. pol. 18. stol.

Klasicistični kelih iz konca 18. stol.

Kelih iz 1. pol. 18. stol.

Bel vezan baročni plašč 1. pol. 18. stol.

Kadilnica sreda 18. stol.

Kadilnica konec 18. stol.

V zakristiji kvalitetna omara iz 1736, na njej 2 putta iz 17. stol.

Baročni lavabo.

V župnišču: Baročni križ - korpus iz slonove kosti, na nogi škofij ski grb razdeljen v zgornje in spodnje polje. V spodnjem Attemsov grb, zgornje polje diagonalno razdeljeno, na levo zgoraj proti desni spodaj na levi 3 poševni trakovi, na desnipes. Relikvijske, ki so shranjene v križni postavi križu, potrjujejo kot pristne listine iz 1. 1735.

Slika Rožnvenške Marije s sv. Dominikom in sv. Katarino Srebrsko precej poškodovana, malo skrajšana (168 x 123) - tipično 2. pol. 18. stol.

Po tradiciji je stala v vasi česta na kraju, ki se imenuje

, nekoč cerkev sv. Janeza, ki so jo podrli nekako pred 100 leti ali pa v času Jožefa II.

Zapiski topografske komisije, rkp. 1948.

Sliki Smrt sv. Jožefa in (v atiki) sv. Antona Pad. sta v 19. stoletju nadomestili prvotni slikix~~xkixskax~~ iz 17. stol., od katerih je Smrt sv. J. (slabo ohranjena in na vseh straneh skrajšana) shranjena zdaj v kapuc.sa-mostanu ter je delo istega mojstra kot slika sv. 3 kraljev.

Cevc, sept. 1987

Grad stoji na planoti na zah. strani mesta. Njegovi gospodarji so bili do 1630 Thurn Thaxis Morda je njihov grb na kapucinskem dvorišču. Od njih so prevzeli grad Attems.

Grad, ki je danes razvalina, je enotno zasnovana stavba, nastala verjetno v 16. stol., ki pa jo je barok (verjetno sreda 18. stol.) nekoliko ~~dvignjen~~ dvignil. Po svojem tipu je dvoriščen, sezidan na 4-kotni osnovi ~~na oglih~~ na oglih.

Glavni vhod je na zapadni strani ter poudarjen z *rizalitom*, sezidanim iz obdelanih kvadrov. Portal sam je izravnal iz stene, podaj ima *rizalit* šibkejši prestrešen talni zidec.

Nad glavnim portalom je bil med 2 stebričama iz 1. pol. 16. stol. grb, ki sedaj manjka.

Vzhodni vhod je manjši ter pravokoten.

Grad je enonadstropen, na dvoriščni strani je imel pod ostrešjem in okroglih oken.

SE in NE rundeli opasuje paličast venčni zidec.

Nad baročnim vhodom v SW rondelo je slutiti med bršljanom neko ploščo.

Sredi dvoriščna je baročni trebušasto profiliran vodnjak z napisom.

ELEONORA AB ATTEM S ICI EN FIC CASTRO DAT AQVAS = 1758

NE del gradu je preurejen za šolo, ostalo je v razvalinah in brez strehe.

Zapiski topografske komisije, rkp. 1948.

Literatura, arhivalije: Attemsov arhiv v Gorici. ; Medvešček: Zgodovina sv. Križa pri Vipavi (kljub skrbnemu povpraševanju ~~exknjižnice~~, nismo mogli nikjer najti ne na Primorskem, ne v Ljubljani, zato zaenkrat ne moremo navesti podrobnejših zgodovinskih podatkov.) Nekaj zgodovine je menda tudi v Koledarju goriške Mohorjeve družbe 1932.

Stare slike : Pogled na sv. Križ - spodaj^V pokrajina na sliki ~~iz~~ ^{je} sv. Apolonija ~~in~~ v Dobravljah iz l. 1768.

Zgodovina : Mesto se je razvilo na griču nad cesto Vipava- Gorica kot utrjena ter z obzidjem obdelana naselbina. Nad gradom in župno cerkvijo. Največji razcvet je morala dočeti v 15. stol., kakor priča ~~oče~~ srednjeveških hiš in tudi osnove sedanje župne cerkve. Nastajalo je v zvezi z gradom, ki se dviga na njegovi NE strani ter ščiti donou, ki je prav na tej strani najpoložnejši. 17. stol. je dalo mestu in njegovemu licu nov pečat z večjimi gradbenimi deli, ki so ponovno utrdila mestno ~~mestno~~ obzidje, preuredila grajsko poslopje, sezidala kapucinsko cerkev ter predelala tudi župno cerkev. L. 1781. je cesar Jožef II. ponovno potrdil mestno pravico. Attemsov grb je menda tudi grb mesta. Sredi 18. stol. je mesto poškodoval hud požar. Mestne pravice je dobil sv. Križ l. 1532.

Lega : Mesto leži~~h~~ vrhu hriba, ki se dviga sredi razširjene Vipavske doline ter je proti S in SW strani strmo padajoč, nekoliko zložnejši ~~proti~~ proti N strani, dopstopen pa na NE strani, kjer so ohranjena še danes ~~glavna~~ glavna mestna vrata.

Mesto je ohranilo tipičen srednjeveški značaj med obzidjem stisnjenega

naselja z ozkimi uličicami, ki ji se razširijo v večji trg le pred gradom in kapucinsko cerkvijo. V tem sliči drugim primorskim naseljem z kamenitnimi, od vremena patiniziranimi hišami, kiti s korci, nad katerimi dominira zvonik župne cerkve ter daje mestu zlasti pri pogledu od SW strani značilno silhueto. Pogled od juga pa, ki odkriva terasasto po pobočju razporejene vrtove kapucinskega samostana, nudi izrazito južnaški vtis. Od NE strani pa razvalina gradu zapira pogled na mesto, tako da sliči bolj trdnjavi ali taboru, kakor pa mestu.

Mesto se zrateza v smeri EW, to je id gradu rproti župni cerkvi ter obstoji v glavnem iz dveh ulic, ki potekata vzporedno. Prva glavna večja kapucinski trg, oz. dohod v mesto. z župno cerkvijo druga pa je spremenjena kot pomožna uličica, potekajoča med hišami in gospodarskimi poslopji, vrh S obronka mesta. Pravokotno seka ti dve ~~hiši~~ poti, ki vodi po S pobočju proti Vel. Žabljam. Obzidje, ki je še precej ohranjeno, je bilo ~~zavarovano~~ zavarovano razen z gradom, tudi s stolpi, od katerih so se ostanki S še ohranili v vrtu ob cesti proti Žabljam.

Mesto je imelo troje vrat. Glavna mestna vrata na NE koncu imajo polkrožen portal iz rustike. Na sklepnem kamnu je nerazločen grb in letnice 1613 DD. Nekoliko naprej od tod na kraju, ki se imenuje "pod mestom", so v steni opazne sledi nekdanjega pridvižnega mosta.

S mestna vrata so polkrožne oblike.

Tretja mestna vrata pa so bila na W koncu mesta.

Od hiš naj omenimo: Mravljetova hiša s portalom iz *kamnolite* *rustike* na zavoju ceste proti kapucinskemu samostanu, konec 18. stol. Baje nad vrati pod ometom nek napis.

Polkrožni portal nasproti ležeče Ferjančičeve hiše ima letnico MDXCI I ter monograf *AF*.

Hiša na oglu na levi strani ulice proti cerkvi (*Pavličeva*) ima poznogotški portal s nadločno preklado, porezan s posnetim robom.

Batičeva hiša s pomolom in okenci s prekladnimi strešicami in konzolnimi policami, zadaj polkrožen gotški portal, posnet na ajdovo zrno.-16. stol. Po tradiciji je bil tu rojen Janez Svetkriški.

Mravljetova hiša nasproti župnišča ima dve 4-kotni poznogotški okenci s posnetimi robovi.

Bratinov hlev ima polkrožen portal, prirezan na ajdovo zrno (poznogotški).

Batičev hlev ob južnih vratih je renesančna stavba s polkrožnim portalom, ki ima v sklepniku ščitek brez grba.

Zapiski topografske komisije, kp. 1948.

V južni kapeli slika sv. Valentina s podpisom l. spodaj Jacob Schönberg Pr: Laybach 1795. Močan odmev Cebeja, mogoče njegov učenec. Dobro. že nekoliko umirjeno, a še baročno delo.

Na juž. strani slika vseh svetnikov 3.80 x ca 3m. zelo dobro ohranjena. Sedeči evangelist Luka, na desni ima knjigo. Napis Her. Franci ~~von Zergolern~~ lassen Zergol herr von Zergolern machen hat diese Bild Anno 1668.

F. Oswald Capuciner. Razmeroma prav dobra slika.

Stele, CXXIV, 1947, str. 61.

12. maja 1643 je fara Sv. Križ, kjer je bil za vikarja Ivan Bružina, s Savilja ni vred spadala še pod vipavske fare.

A. Keblar: Drentinice iz furlanskih arhivov, IMK *IV.*, 1894, str. 26

Dne 11. avg. 1634 se je sklenilo sezidati ta samostan. Postavila sta se cerkev in samostan na stroške grofa Friderika pl. Athenssa. Vogelni kamen je postavil kerminski naddiaken, Luka Demestri baron pl. Schönberg, 13. dec. 1631. V delo je tačas ljudstvo baje na nebu triloči, kakor goreče baklje. Cerkev je osvetil kristopoljski škof Mihael pl. Kunberg na jesenske kvaterno nedeljo 1. 1643. na čast Frančišku in sv. Antona Pad. Poleg velikega oltarja je bil takrat posvečen še oltar sv. Valentina, Jožefa in friderika.

A. Keblar: Črtice o kapucinskih samostanih štajerske provincije, IMK IV., 1894, str. 206.

SV. KRIŽ pri Ajdovščini - samostan kapucinov, cerkev *sv. Franc. Aškerc* 2.

Arhiv - odpeljan

Zgodovina : Kapucini so prišli v sv. Križ l. 1637 na prošnjo grofa Attemsa, da bi tu zatrli ostanke protestantizma. Cerkev je bila posvečena l. 1643.

Lega : Cerkev stoji na SW strani mesta pod gradom. Na njeni W strani se razvija kompleks samostana. Orientirana je NS, vendar bomo pri opisu navajali idealne strani neba.

Stilistična označba : Stavba je tihična kapucinska cerkev iz 17. st. s podolžno ladjo in oratorijem za prezbitarij.

Ladja je podolžna, baročno banjasto obokana s sosvodnicami. (2+2). Na N strani je prizidana baročna križno obokana kapela sv. Valentina, iz katere vodi hodnik vzdolž ladje do zakristije. V N in S steni ladje sta 2 pravokotni okni.

Slavolok je polkrožen.

Prezbitarij ima 1 pravokotno okno v S steni. Za vel. oltajem, ki kakor ikonostas zaključuje prezbitarij, je oratorij. Nad vhodom iz oratorija v zakristijo je plošča z napisom:

ECLIA HAEC CONSECRATA FUIT
IN HONORE S^{AN} FRANCISCI AB ILLMO
OD MICAELE A KUBERO EPO CHRISTO
PO A 1643. DOM 4. FET IN 7 BRI

Na svodu prezbitarija freska sv. Frančiška s Kristusom in Marijo. Vrh slavoloka 2 angela s frančiškanskim grbom. Delo Simona *Opina*

V kapeli sv. Valentina freska Boga Očeta na W steni, v luneti blaženi kapucin - konec 19. stol.

SV. KRIŽ pri Ajdovščini : samostan kapucinov, cerkev *sv. Frančiška* 3.

Oprema : Veliki oltar je lesen, na vsakistrani po 1 steber, na vrhu atika, na krilih slike sv. Bonaventure in sv. Antona Padovanskega. Beneško delo 2. pol. 17. stol.

Glavna slika sv. Frančiška ob križu s sv. Klaro grobo preslikana, beneško delo 2. pol. 17. stol.

Stranska oltarja sta delo iste roke: arhitektura 4 stebrov z vdrtimi vazami na vrhu. *Pisano* 18. stol.

Evs. oltar Matere božje: kip nov, v atiki pl. o. oval sv. Ana, *tržno* 18. stol.

Eps. oltar sv. Antona - kip nov v atiki. Slika sv. Frančiška ca 1900., pl. o. oval. Ob tem oltarju vzdana marmorna plošča z golobčkom, Kristusovim monogramom in poznogotskim napisom.

BENEDICTO BENEMERENTI QVI
BIXIT ANNOS II ET MESE III
ET DIES XVIII IN PACE

Stara krščansko, verjetno prenešeno iz katakomb.

Kropilnik iz 17. stol.

Na S steni visi slika Vseh svetnikov - pl. o. 380 x 380. Na knjigi levo v sredini napis:

Her Franciscus Zergol Her von Zergolern hat dieses Bild
machen lassen Ano 1668 F. Oswald Capuciner.

Zgoraj sv. Trojica, okoli nje živahno in psihološko grupirani vsi svetniki. Opaziti je močan naslon na florentinske in beneške vzore.

Oltar v kapeli sv. Valentina je arhitektura 4 stebrov iz konca 18. stol.

slika sv. Valentina pl. o. Levo spodaj diagram:

Jacob Schönberg pi: Laybach 1791. (el. 93)

Cebejevski vplivi (200 x 124).

Lesen tabernakel ca 1700.

Slika sv. Jožefa pl. o. Levo spodaj: Stab^{to} Art^{co} Varisco Grignaschi &
C Intra (Lago maggiore) - 1. pol. 19. stol.

Klasicistični svečniki.

V hodniku proti zakristiji: Bičanje Kristusa pl. o. 168 x 207. Beneška
smer 17. stol.

Mučeniška scena pl. o. 244x163 - beneška smer, slična sliki Davida v
samostanu.

Brezmadežna » Detetom pl. o. Konec 18. stol.

V ladji kropilnik iz 17. stol.

Kor na 2 stebrih.

Križev pot po Führihu. *Simon Opitz*

Tlak iz belo-črnih plošč. ~~breznapisa~~

2 grobinici prekriti s ploščo brez napis a.

Slika kapucinskih svetnikov.

Sv. Serafin a monte Granaro 17. stol.

Sv. Anton Padovanski (pol. 18. stol.)

Bernard da Offida.

Sv. Felix Cantalizio, konec 18. stol.

Sv. Lovrencij a

Sv. Jožef a Leonisa - 18. stol.

Sv. Bonaventura - 2. pol. 18. stol. (morda delo fratra Oswalda)

Zadnja večerja 154x305 (beneško delo po Veronesovski smeri v izrazito chiarro-scurra z leonardeskimi reminiscencami).

Sv. Družina - 19. stol.

Križ v Vero - zgoraj oval - 1. pol. 17. stol. 163x93.

Marija z Detetom - 1. pol. 19. stol. (130 x 76). Zgoraj oval.

Marija omagaj 92 x 69 - 17. stol.

Janez Nepomuk - konec 18. stol. 186 x 117.

Sv. Trije Kralji - beneško delo 2. pol. 17. stol. (zelo slično sliki v župni cerkvi sv. Križu) (171 x 90)

Smrt sv. Jožefa. Zgoraj oval 133 x 110- 1. pol. 17. stol.

Sedež modrosti 17. stol. 97 x 67.

Kralj David - konec 17. stol. 133 x 91.

Sv. Hieronim 79 x 132 - beneška smer.

Sv. Jožef a Carabante 17. stol.

Sv. Marjeta Koronska - sreda 17. stol.

Sv. Terezija - 17. stol.

Sv. Bernard a Corleone - konec 17. stol.

Vizija sv. Frančiška Asiškega - odlično delo beneške smeri -143 x 105.

Pod lobanjo letnica 1630.

Zapiski topografske komisije, rkp. 1948.

Slike:

Slika kralja Davida - tipičen primerek manieristične slike, v barvah čis tintorettovska. Figura Davida, Samuela (?) in angela v ospredju; zadaj a hitektura in stena.

Slika sv. trehn kraljev: veronesovsko beneška. Tudi v barvah. Zelo slabo ohranjena, a kvalitetna.

Sv. Hieronim - beneška slika 17. stol. Obupno preslikana.

Stigmatizacija sv. Frančiška As. Datirana pod mrtvaško glavo 1630. Doka; kvalitetna.

Smrt sv. Jožefa - ustaljen ikonogr. tip z Marijo, Jezusom, s putti in rožami, v sredi na nebu sv. Duhž. Najbolj značilna je Marija s čisto dürerjevim peplumom. Jožef manieristično mrliški obraz.

Slikar vseh svetnikov v cerkvi: napis na knjigi sv. Luka v nemščini, da je Herr Zergol v. Zergolern dal sliko "machen lassen". V celoti se tekst težko bere, ker stoji na glavi. Slikal fr. Oswald capucin. Kljub beneško manierističnim črtam, ki delno, posebno v tipu sv. Trojice in Marije, spominjajo na Tintoretta, bo šlo najbrž le za delo nemško šolanega slikarja, ker bi bil sicer tudi napis najbrž italijanski ali latinski. Seveda v kolikor ni na to vplival naročnik. Toda tudi W v imenu Oswald kaže n. sever. - Prevladuje rožnat ton, oker.

Cevc XXV, str.10-10', 31. 8. 1958